

паль Едессѣ, и въ 1140 л. напусти Германскій императоръ Кондоръ III и Французскій царь Лудовикъ VII дождади на помощь Іерусалимскому царю Балдуину III. (Това е втора кръстоносна война). Най-сѣтнѣ въ 1187 л. храбрый и вѣликодушный Египетскій султанъ Саладинъ разбилъ и заробилъ при Тиверіядѣ Іерусалимскаго царя Гвидона Лузиняна усвоилъ Іерусалимъ и съ това развалилъ Іерусалимско-то царство. Тогава Германскій императоръ Фридрихъ I, Французскій царь Филипъ Августъ и Англичанскій Рихардъ Львово-срьдце подвигнали трети кръстоносни войны: нѣ Фридрихъ ся удавилъ въ Малѣ Азіи, а Французскій царь и Англичанскій скарали сѣ у Палестинѣ, та ся врыжали единъ слѣдъ другъ въ Европѣ, безъ да отнемѣтъ Іерусалимъ изъ Саладиновы рѣцѣ и безъ да обдегчатъ състояніе-то на тамешни-ты христіаны.

КРАЙ И СѢТНИНЫ ОТЪ КРЪСТОНОСНЫ-ТЫ ВОЙНЫ.

§. 59 — Освѣнъ казаны-ты кръстоносни войны станѣхъ още и други, нѣ ни една отъ тѣхъ не привесе иѣкаквѣ полѣзъ на св. мѣста. Въ 1209 г. кръстоносци-ти, повече Французи и Венеціане, заборавили цѣль-тѣ на прѣдпріятіе-то си, намѣсили ся въ распри-ты на императорскѣ-тѣ фамиліи въ Царійградъ и усвоили го. Тѣхній прѣдводитель Балдуинъ Фландрійскій стѣпилъ на императорскій прѣстолъ и основалъ така нарѣченѣ-тѣ Латинскѣ Имперіи, а пакъ друзи-ти рыцари станѣли независими князове у Атинѣ, Пелопонесѣ и у други мѣста. Палестина, коѣ-то ти заборавили, дошла още повече въ жялостно състояніе, особено кога-то ся прѣмахнѣ и Византійска-та имперія, коѣ-то колко-годѣ задаваше страхъ на Мухаммеданцы-ты. По-добрѣ сполучи пята-та кръстоносна война, коѣ-то подвигналъ императоръ Фридрихъ